

[Karl Møller]

i forhold til en række andre faktorer, er der i virkeligheden tale om forringelser i dette forslag. Jeg tænker på den almindelige prisudvikling, på den momsforhøjelse, vi har fået siden sidst, og på EF-kantinemomsen, som jo rammer mange af de organisationer, som støttes af tipsmidlerne. Jeg tænker også på det påviste reallønsfald, som ikke mindst har ramt ungdommen, lærlingene og de uddannelsessøgende.

Samtidig ved vi også, at der til mange af disse fritidsorganisationer er en stadig stigende medlemstilgang, ligesom man kan se, at kommunernes tilskud til disse organisationer mange steder stagnerer eller direkte forringes.

Man kan i bemærkningerne til lovforslaget læse, at der forventes en større tipsomsætning. Det forstår jeg så inderlig godt, og det forventer jeg sådan set også. Det er klart, at i en tid, hvor regeringen gør et behjertet forsøg på at skære den jævne lønmodtagerbefolknings levestandard ned, vil flere og flere ligesom søge en genvej til lykken, til en hurtig økonomisk gevinst, og dette vil give sig udtryk i en større tipsomsætning. Men det er urimeligt og i nogen grad en nedvurdering af det arbejde, der udføres i idræts- og ungdomsorganisationerne, at deres økonomiske grundlag fra staten skal være afhængigt af større eller mindre spillelyst.

Jeg kan godt sige, at vi har den principielle holdning, at vi, så længe vi har statsdrevet tipning, må sikre, at nettoindtægten ubeskåret kommer idrætten og de mere idébetonede fritidsorganisationer til gode, og at det ikke som nu skal være en måde at kradse afgifter ind på. Vi vurderer idrættens og de mange øvrige organisationers værdi for samfundet højt. De udfører tit og ofte på frivillig basis et stort stykke arbejde for samfundet og yder et vigtigt bidrag til ungdommens samfundsmæssige opdragelse. Og ikke mindst i de sidste år, hvor samfundet jo groft har unddraget sig sine forpligtelser over for ungdommen – mange tusinder af dem går arbejdsløse, og man forholder andre tusinder mulighederne for en uddannelse – har fritidsorganisationerne fået en helt ny social funktion i arbejdet med at udvikle de unge til bevidste og kritiske samfundsborgere, på trods af, kan man sige, ikke mindst folketingets forsømmelser over for dem.

Ud fra disse nye, aktuelle forudsætninger mener jeg, udvalgsarbejdet må sikre en grundig og dybtgående analyse af de reelle økonomiske behov, der er for støtte til fritidsorganisationerne nu og i den kommende tid.

Svend Haugaard (RV):

Som vi ved tidligere lejligheder har haft mulighed for at fremføre, er det radikale venstre afgjort enig i, at statens andel i tipsindtægterne skal sættes til permanent 19 pct. fremfor, som det var forudset, 20 pct. Men vi ønskede at undgå, at det initiativ, der blev taget i sidste samling, skabte et brud i den store politiske enighed om tipsloven, og vi er glade for, at løftet, som vi fik dengang fra regeringen, nu er fulgt op af dette lovforslag, og at socialdemokratiet nu stemmer for det. Udsættelsen har altså været nyttig.

Jeg synes, det er en lykkelig udgang, at dette nu vedtages med et meget stort flertal, så vi undgår den politiske modsætning om spørgsmålet, som ville være uheldig.

Jeg havde egentlig også tænkt mig på grund af hr. Glistrups indlæg at komme med et spørgsmål til fremskridtspartiet. Jeg kan nu nøjes med at understrege det spørgsmål, der blev stillet af hr. Keld Andersen og hr. Ole Olsen, og som jeg helt kan slutte mig til.

Det radikale venstre kan anbefale forslaget, og vi kan også, i modsætning til fremskridtspartiet, anbefale de lokale tilskud.

Honoré (KrF):

Da et tilsvarende lovforslag blev behandlet i foråret, gav vi udtryk for en positiv holdning til det, og jeg skal henholde mig til de udtalelser, som ved den lejlighed blev fremsat af kristeligt folkepartis ordfører. Kristeligt folkeparti vil fortsat støtte, at afgiften lovfæstes til 19 pct.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag, men vi ser gerne, at procenten nedsættes yderligere, idet det er vores principielle opfattelse, at hele provenuet faktisk burde tilfalde idrætten og de øvrige formål, som tilgodeses efter lov nr. 309 af 10. juni 1976. Der kan næppe være tvivl om, at der er behov på idrætsområdet.

Waldorff (VS):